

slaget, at de samme skulle have Valgret til de kommunale Raad, som nu have Valgret til Forstanderskabet. Jeg maa der være uenig med det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme), som fandt det saa udmærket, at man kun lod Sælfangerne have Valgret. Jeg tror for det første, at de, der ernære sig ved Fiskeri, lige saa fuldt bør have Valgret som de, der ernære sig ved Sælfangst. Mange kyndige Folk har jeg hørt modsige, at Sælfangst er det ubetinget overvejende eller næsten eneste nationale Erhverv paa Grønland. Nu ligger Grønland ikke længere saa langt borte fra Europa, at det er nødvendigt, at Grønlænderne udelukkende ved Sælfangst skulle skaffe sig alle Livsfornødenheder. Man kan rejse herfra til Grønland og bese forskellige grønlandske Pladser i Løbet af 3—4 Uger. Paa den Tur, vi toge til Island i Sommer, vare vi saa nær ved Grønland, at vi ikke havde mere end 3 Dages Sejlads dertil, tror jeg. Den højtærede Minister var ogsaa i Sommer paa Grønland og besøgte mange Pladser deroppe, og jeg tror, at denne Tur ikke varede mere end nogle faa Uger. Nu er det muligt at forsyne Grønlænderne med Livsfornødenheder af mange Arter, og det er muligt at hjembringe andre Produkter end tidligere paa Grund af Kommunikationsmidlernes Forbedring. Der hjembringes nu megen Fisk fra Grønland, og det siges, at Fiskeriet er en Levevej deroppe, som meget vel kan blomstre op til Rigdom. Der er ogsaa flere andre Erhverv, som meget vel ville kunne fremelskes paa Grønland. Jeg har i Januar 1905 holdt et Foredrag her om, hvorledes, efter min Mening, de grønlandske Næringsveje kunde ophjælpes, og jeg har, hvad sikkert mange ærede Medlemmer ville kunne erindre, her forevist Eksempler paa den udmærkede, ja, helt kunstneriske Husflid, som Grønlænderne drive, og som meget godt kunde opelskes til et Erhverv. Jeg ser da ikke nogen Grund til, at en Skatteyder, blot fordi han ikke er Sælfanger, ikke skulde kunne have Valgret. Det er jo ikke alene Sælfangerne, der skulle betale Skat. Fiskerne og de andre, der sælge Produkter her hjem til Danmark, svare ogsaa Skat. Ogsaa de Grønlændere, der ere ansatte i den grønlandske Handels Tjeneste, svare Skat, idet 2 pCt. af deres Lønning eller Tillæg til deres Lønning skulle gaa til almene Samfundsformaal, og jeg synes, at enhver, der ved Afdrag i Lønnen eller Afdrag i Betalingen, som den monopoliserede Handel yder ham for

de Varer, han sælger til os Danske, bidrager til almene offentlige Formaal i Grønland, bør have Valgret. Jeg skal gøre opmærksom paa, at der er ogsaa Kvinder paa Grønland, for hvilke Forholdene stille sig saaledes, at de, efter almindelige Regler, bør have Valgret, der er f. Eks. Jordemødrene, hvorfor skulle de ikke have Valgret? Der er ogsaa nogle Kvinder, som kaldes „Læserinder“, og som ere ansatte med Løn. Det er en Slags Almue- eller Pogeskolelærerinder. Jeg synes, det var rimeligere, at vi, medens kun Sælfangerne have haft Valgret til Forstanderskaberne, foreskrev, at enhver, der bidrog til de offentlige Formaalets Fremme i Grønland og til Samfundets Opretholdelse i det hele, skal have Valgret til de kommunale Raad, det være sig Mand eller Kvinde.

Det bestemmes i § 20, at naar en grønlandsk Kvinde bliver gift med en dansk Mand, kommer hun til at staa under dansk Ret, hvis der med Mandens offentlige Stilling er forbundet kongelig eller ministeriel Udnævnelse. Det vil sige, at naar en Kolonibestyrer gifter sig med en grønlandsk Kvinde, kommer hun til at staa under dansk Ret, men hvis en Udstedsbestyrer eller en Fartøjsfører gifter sig med en grønlandsk Kvinde, vedbliver hun at staa under grønlandsk Ret. Det forekommer mig, at her er en Klassedeling, som ikke er fuldt begrundet, og jeg vil henstille, at Udvalget tager dette Forhold under nærmere Overvejelse. I § 18, som jeg forbigik, staar der i 1ste Stykke, at Inspektøren fører Forsædet i Domstolen eller ogsaa „en af denne for hans mulige Forfald fast beskikket Stedfortræder“, og jeg tror, der ogsaa andetsteds er en Bestemmelse om, at der kan beskikkes en Stedfortræder for Inspektøren. Det er da vistnok nødvendigt, at man træffer en Bestemmelse om, at ingen Betjent i Handelens Tjeneste kan beskikkes som Stedfortræder for Inspektøren, thi ellers vil det let blive saaledes, at det bliver Handelen, der kommer til at administrere det hele igen.

I § 24 foreslaas der en Overgangsbestemmelse, som allerede flere ærede Medlemmer have udtalt sig imod, og som ogsaa synes mig alt for langstrakt. 5 Aar ere jo ikke nogen kort Tid, og i disse 5 Aar skal foreløbig Handelen ogsaa ledes af den administrerende Direktør. Forholdet vil blive akkurat, som det er nu, man kalder blot Direktøren for den grønlandske Handel for administrerende Direktør. Det